

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

શ્રી મહાવીર જયંતિ અંક

આપણું કર્તવ્ય...નિત્ય દોષોની આલોચના

જીવહિંસા, જુહું બોલવું, અદત્તાદાન, મૈથુન, પરિગ્રહ, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, રાગ, દ્રેષ, કલહ, આળ દેવું, ચાડી ખાવી, સુખ, દુઃખ, નિંદા, કપટવિદ્યા અને મિથ્યાત્વ શબ્દ-એ અઠાર પાપસ્થાનકમાંહિ જે કાંઈ પાપ સેવ્યું હોય, સેવરાવ્યું હોય કે અનુભોયું હોય તેની હું મન-વચન-કાચાથી ક્ષમા યાચું છું....

પુસ્તક : ૯૧

ૐ

અંક : ૬

ચૈત્ર

ૐ

મે-૯૪

આત્મ સંવત : ૯૮

વીર સંવત : ૨૫૨૦

વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૦

અ નુ ઠ મ ણિ ઠા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	શ્રી મહાવીરસ્વામીનું મંગલ	હિંમતલાલ અનોપચંદ-મોતીવાળા	૪૯
૨	ભગવાન મહાવીર	હિંમતલાલ અનોપચંદ-મોતીવાળા	૫૦
૩	સુદર્શન શેઠ	—	૫૨
૪	અણ્ણિકાપુત્ર આચાર્ય	—	૫૪
૫	સંશોધન અને વિદ્યા વિસ્તાર-કચ્છમાં જૈન સાહિત્ય સમારોહ (અહેવાલ)	ચીમનલાલ કલાધર તથા ડા. રમણલાલ શાહ	૫૫
૬	હિન્દી વિભાગ	—	—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના નવા માનવંતા પેટ્રન સભ્યશ્રીઓ...

- ૧ શ્રી વસંતરાય ડાયાલાલ શેઠ (વી.ડી.શેઠ) ભાવનગર
- ૨ શ્રી ચીમનલાલ છોટાલાલ શાહ (ભાવનગરવાળા) નાસિક
- ૩ શ્રી શેત્રુંજયકુમાર જૈન ન્યુ દીલ્હી

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યશ્રીઓ...

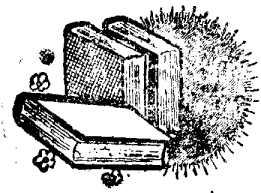
- ૧ શ્રીમતિ બાનુમતી નગીનદાસ શાહ ભાવનગર
- ૨ શ્રી પરેશકુમાર રાજેન્દ્રભાઈ શેઠ સુરેન્દ્રનગર
- ૩ શ્રી ચંદુલાલ સી. શાહ સુરેન્દ્રનગર
- ૪ શ્રી નરેન્દ્રકુમાર લક્ષ્મીચંદ શાહ ભાવનગર
- ૫ શ્રીમતિ ઈન્દુમતી સુમનરાય મહેતા ભાવનગર

શ્રી શત્રુંજય મહાતીર્થ (ગિરિશબ)
પ્રદાશકઃ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સંપાદક : શ્રી હિમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા

શ્રી મહાવીરસ્વામીનું મંગલ

(પ્રભુ જય જય શ્રી મહાવીર—એ રાગ)

જય મંગલ શ્રી મહાવીર, જય મંગલ શ્રી મહાવીર—જય.
 નાથ નિરંજન ભવદુઃખભંજન, કર્મ નિકંઠન ધીર. જય મં. ૧

વંદન ત્રિશલા નંદન કરીએ, વાસી અંદન સમ વીર;
 અંજન કરજો ચિદ્ધન સંગી, જ્ઞાનજ્યોતિ જગહીર. જય મં. ૨

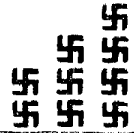
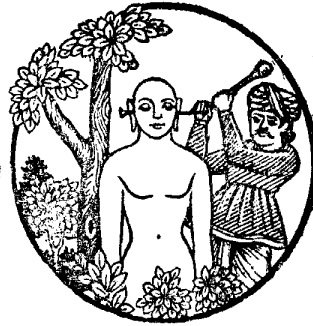
ભવ ભય વારક ભવજલ તારક, નિર્યામક ભવ પીર;
 અંતરંગ રિપુહલ સંહાર તું, કારક કર્મ સમીર. જય મં. ૩

ધન્દ્રાદિક સુરવર તુજ ચરણે, ભકતે નમાવે શિર;
 ધર્મ બાળક અપણ કરજો, ચરણ શરણ મહાવીર. જય મં. ૪

ભગવાન મહાવીર

હિમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા

જો દેવાળવિ દેવો, જં
દેવા પજલિ નમં સંતિ ।
તં દેવ દેવ મહિં,
સિરશા વદે મહાવીરં ।

(જે દેવોના પણ દેવ છે, જેને દેવો હાથ
જોડી વંદન કરે છે, તે દેવાધિદેવથી પુણ્યત
ભગવાન મહાવીરસ્વામીને મસ્તક નમાવી હું
વંદન કરું છું.)

ભગવાન શ્રી મહાવીરના જન્મ થયો તે
કાળે ધરતી પર જીવ માત્ર સંતૃપ્ત હતા.

એ કાળે મંદિરો માયા અને મદના ધામ
બન્યા હતા. યજ્ઞ અને દક્ષિણા એના મુખ્ય
કાર્ય બન્યા હતા.

પોતાના પાપો ધોવામાં બીજાનું લોહી
રેડવામાં ધર્મ મનાતો હતો. હજારો પશુઓ
યજ્ઞવેદિ પર પોતાનો જીવ ગુમાવતા અને તેને
મારનાર માનતો કે તેઓને સ્વર્ગની પ્રાપ્તિ થશે.

સ્ત્રીઓની સ્થિતિ પણ કફોડી હતી. તેને
પરિગ્રહ-માલ સામાનની જેવી સંઘરવાની વસ્તુ
મનાતી હતી.

પ્રકૃતિનો પોકાર ગજબનો હતો આત્માઓની
આહ અજબ હતી. એ આહ અને પોકારનો
પ્રતિધ્વની હોય તેમ આજથી ૨૫૨૦ વર્ષ
પૃથ્વીના નરકવાસમાં આપ મેળે અજવાળા થયાં.

વિદેહ રાજ્યની પાટનગરી વૈશાલી ગાંડકી
નદીને કીનારે આવી હતી. એ નગરીનું એક પડ
કુંડગ્રામ. ક્ષત્રીય રાજા સિદ્ધાર્થ ત્યાં રહેતા હતા.
સત્ય અને અહિંસાના ઉપાસક હતા. ૨૦૦ વર્ષ
પહેલા પાંચનાથ પ્રભુનો અહિંસા ધર્મ પાળતા

હતા. તેમના રાણી ત્રીશલા દેવીએ ઔદ સ્વપ્ન
વીર પરમાત્મા ગર્ભાવસ્થામાં હતા ત્યારે જોયા.
સ્વપ્ન પાંડકોએ જણાવ્યું કે તમારે ત્યાં સર્વ
ગુણ સંપન્ન લોકનાયકનો જન્મ થશે. નવે
બાંડમાં તેનું નામ પ્રખ્યાત થશે.

આ સમયે રાજા સિદ્ધાર્થ પાસે ખેડુતો
આવી નિવેદન કરે છે, કે કોઈ અકળ કારણોસર
જમીનના રસકસ વર્ધમાન છે.

ગોવાળીઆઓ કહે છે કે ગાયોના દુધ
વર્ધમાન છે. વનવાસીઓ કહે છે કે આંબા
ઉપર ફળો અનેક ગણા વધુ આવ્યા છે. ફળ ફુલ
પુષ્કળ જોવા મળે છે. નાગરીકોમાં મુખાકારી
વધતી છે. ઉત્સાહ આનંદ વર્ધમાન છે.

રાણી ત્રીશલા દેવી કહે છે કે “મારા મનમાં
પણ અપુર્વ મંગળ થાય છે માટે બાળકનું નામ
વર્ધમાન રાખીશું.”

જ્ઞાનના ઘણી ગર્ભાવસ્થામાં પણ પ્રભુ હતા.
પોતાના ગર્ભાવસ્થામાં હલન ચલનથી માતાને
દુઃખ ન પહોંચે એટલે પ્રભુએ હલન ચલન
બંધ કર્યું. પણ આથી ત્રીશલા માતાને અકળામણ
વધી ગઈ. ગભા સંબંધી શંકા-કુશંકા થવા

મે-૯૪]

૫૧

લાગી. અને માતા ત્રીશલા આકંઠ કરતાં મૂર્છિત થઈ ગયા. સમસ્ત રાજ પરિવારમાં ચીંતા અને શોક પ્રસરી ગયો.

પોતાના જ્ઞાન વડે પ્રભુને આ મોઢ દશાની બાણ થઈ, કે મેં જે કાર્ય સુખને માટે કયું તેનાથી ઉલટું દુઃખ જ ઉત્પન્ન થયું. આથી ફરી હલન ચલન 'શરૂ' કયું. તેમણે વિચાર્યું કે માતા પુત્રનો કેવો અજબ પ્રેમ છે. હજુ માડું મોટું નેયું નથી ત્યાં આટલો બધો રાગ ?....

આ સમયે પ્રભુએ અભિગ્રહ કર્યો કે માતા પિતાની હાજરીમાં હું પ્રવ્રજ્યા અંગીકાર કરીશ નહીં. આમ પ્રભુએ માતૃ ભાકતનો પ્રથમ પાઠ આપ્યો.

ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૩ હસ્તોત્તરા નક્ષત્રમાં મધ્ય રાત્રીએ વીર પરમાત્માનો જન્મ થયો.

દેવેન્દ્રોએ જળ અભિષેક કરવા અને છાપન દિક્કુમારીકાઓ જન્મોત્સવ કરવા આવી ગયા.

પ્રભુ બાલ્યકાળ પસાર કરતાં બાળકો સાથે એકવાર રમત રમતા હતા. તે દરમિયાન એક ગાડને સપ્ત વિંટળાએલ નેયો. બાળકો બીજા બધા નાસવા લાગ્યા પણ વીર પ્રભુએ પુછીધી સપ્તને પકડી દુર ફાળી દિધો.

આ રીતે બચપણમાં નિર્ભયતાનો બીજો પાઠ પ્રભુએ આપ્યો.

એક દેવને પ્રભુની શક્તિની પરીક્ષા કરવા મન થયું. ગામની બહાર બાળકો સાથે ૮ વર્ષની વયે પ્રભુ રમતા હતા ત્યારે આ દેવે રમતા બાળકને છેતરી તેની કાંધ ઉપર બેસારીને (વક્રરાળ રૂપ ધારણ કયું). બીજા બાળકો તો થર થર કંપવા લાગ્યા પણ પ્રભુ બીલકુલ નિર્ભય રહ્યા. જાણે ગજરાજ ઉપર બેઠા હોય તેમ આ પિશાચ રૂપધારી દેવની કાંધ ઉપર નિર્ભયતાથી બેસી દેવના મસ્તક ઉપર નેરથી મુઠી પ્રહાર કર્યા. આ પ્રહાર સહન ન કરી શકવાથી દેવ પાછો બાળક સ્વરૂપ થઈ ગયો અને લોકો તેને મારવા દોડ્યા. પરંતુ વીર પ્રભુએ તેને સળ નહીં કરવાનું કહ્યું અને પોતાના પાપનું બાન થાય તે મોટી સળ છે તેમ જણાવ્યું.

તેને માફ કરી છોડી મુકવા સુચવ્યું.

જતાં જતાં દેવે પોતાનું અસલ રૂપ છતું કયું અને કહ્યું કે દેવેન્દ્રે જે પ્રશંસા દેવ સભામાં કરી છે તે યથાર્થ છે. ખરેખર આ આત્મા “ મહાવીર ” છે.

અહિં પ્રભુનું મહાવીર નામ પણ સ્થપાયું.

**કામપુરુષાર્થ
એટલે
શું ?**

ભારતીય સંસ્કૃતિમાં લગ્નજીવન એ ભોગોને અમર્યાદ રીતે ભોગવવા માટેનું સર્વોચ્ચક્રિય નથી,
પરંતુ ભોગોને વિવેકપૂર્વક ભોગવીને ઇચ્છાઓથી ઉપર ઉઠવા માટેનું સાત્વિક બંધન છે.
સંયમ અને સદાચારના લક્ષ્યપૂર્વક ઇચ્છાઓથી ઉપર ઉઠવાનો સમજપૂર્વકનો પ્રયત્ન એટલે કામપુરુષાર્થ....

સુદર્શન શેઠ

ચ'પાપુરીમાં અહ'દ્દાસ અને અહ'દ્દાસી એ ધાર્મિક દ'પતી રહેતા હતા તેમને સુદર્શન નામે એક પુત્ર હતો. તે નાનપણથી જ મનો-બળીઓ હતો, તેની ટેકમાંથી તેને કોઈ પણ ચલાયમાન કરવા સમર્થ ન હતું. ઉમ્મર લાયક થતાં મનોરમા નામે એક સુશીલ સ્ત્રી સાથે સુદર્શનના લગ્ન થયાં ને ઘરને કારભાર પણ પોતે સંભાળી લીધો. ગૃહસ્થાશ્રમમાં પુત્રને યોગ્ય જાણીને માતાપિતાએ દીક્ષા લીધી ને આત્મકલ્યાણ સાધ્યું.

તે નગરીના રાજા દધિવાહનને કપિલ નામનો પુરોહિત હતો. તેની સાથે સુદર્શન શેઠને સારી મિત્રતા હતી. એકદા કપિલે પોતાની પત્ની કપિલાને સુદર્શનનો પરિચય આપ્યો અને તેના રૂપ ગુણના ભારોભાર વળાણ કર્યા. તે સાંભળીને કપિલાના મનમાં સુદર્શન વસી ગયો. તેને શેઠના સૌન્દર્યમાં પોતાની રૂપછટાનું મિશ્રણ કરવાના કોડ જાગ્યા, ને યોગ્ય અવસરની એ સુન્દરી રાહ જોવા લાગી.

એકદા કામ પ્રસંગે કપિલ બહારગામ ગયો હતો ત્યારે તે પ્રસંગનો લાભ લેવાનો નિષ્પત્ત કરીને કપિલા સુદર્શન શેઠને ઘેર ગઈ ને કહ્યું કે- 'તમારા મિત્રને સખત તાવ આવ્યો છે તે તમને જાણાવે છે.' શુદ્ધ હૃદયના શેઠ તેની સાથે ચાલ્યા ને તેને ઘેર ગયા. શેઠને ઘરમાં લઈને કપિલાએ બારણા બંધ કર્યા. શયનખંડમાં લઈ જઈને કપિલાએ શેઠની પાસે પોતાની પાસે પોતાની લાંબા કાળથી સંઘરી રાખેલી વાસના બહાર મૂકી. મજબૂત મનના શેઠે મનને વધુ મજબૂત બનાવ્યું. કપિલાને સમજાવી-બૂળ સમજાવી પણ

એ કામાન્ધ કામિની ન માની. તેણે શેઠ ઉપર ધસારો કર્યો. શય્યામાં લીધા ને ઉપાય માત્ર કરી છૂટી પણ જ્યારે શેઠના એક રોમમાંથે સ્પન્દ ન થયો ત્યારે તે થાકી. થાકેલી તે સ્ત્રીને શેઠે કહ્યું કે- 'તને કોઈકે ભરમાવી છે' મારા જેવા નપુંસકથી તારા અભિલાષ કેમ શમે? મારા નપુંસકપણની વાત મેં તને જ કહી છે, તારે બીજે કહેવો નહિ.' ત્યારે તે સ્ત્રીએ પોતે પોતાના દુષ્ટ વર્તનની વાત ગુપ્ત રાખવાનું કહીને શેઠને છૂટા કર્યા.

વસંત ઋતુરાજનું આગમન થયું હતું. નગરના લોકો વસંતોત્સવ ઉજવવા ઉપવનમાં જતા હતા. મહારાણી અભયા પણ કપિલા સાથે બહાર નિકળ્યા હતા. શેઠના પત્ની મનોરમા પણ પોતાના છ પુત્રોને લઈને ઉપવનમાં આવ્યા હતા. તેમને જોઈને કપિલાએ મહારાણીને પૂછ્યું કે 'આ સ્ત્રી કોણ છે? ને આ બાળકો કોના છે?' રાણીએ સુદર્શન શેઠ અને મનોરમા છે એમ કહ્યું ત્યારે કપિલાએ પોતાનું વીતક રાણીને સંભળાવ્યું ને સુદર્શન તો નપુંસક છે એ પણ જણાવ્યું. રાણીએ કપિલાને કહ્યું કે 'સુદર્શન તને છેતરી ગયો.' કપિલાએ વળતો જવાબ આપ્યો કે- 'ત્યારે તમે તેને ફસાવો તો માનું કે તમે ખરા છો!'

એકદા પર્વતિથિને દિવસે નગરલોક બધા બહાર ઉઠાણી કરવા નિકળ્યા હતા ત્યારે સુદર્શન શેઠ પોસહ લઈને ઘેર રહ્યા હતા. કપટ કરીને રાણી પણ પોતાને બંગલે રોકાણી હતી. એ એકાંતને લાભ લેવા સુદર્શન શેઠને રાણીએ બળજબરીથી પોતાને ત્યાં બોલાવી મંગાવ્યા.

મે-૬૪]

૫૩

સમજી શેઠે વાતમાં સાર ન જોયો. રાણીયે ઘણું ક્યું પણ શેઠનું રૂવાડું પણ ફરક્યું નહિ. શેઠે મૌન લીધું. આખર રાણી હારી. એ નીચ નારીએ છેવટ કોલાહલ કર્યો ને શેઠ ઉપર આળ ચડાવ્યું.

રાજસભામાં શેઠને પકડી મંગાવ્યા ને હકીકત પૂછી, ત્યારે શેઠ મૌન રહ્યા એટલે આરોપને સાચો ઠરાવી તેમને શુળીની શિક્ષા ફરમાવવામાં આવી.

જ્યારે અખંડ પ્રહાર્યારી સુદર્શન શેઠને શુળી પર ચડાવવામાં આવ્યા ત્યારે નજીકમાં

રહેલા દેવોએ શુળીને બદલે ત્યાં સોનાનું સિંહાસન કરી લીધું. રાજા ત્યાં આવ્યો ને આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયો. શેઠને મહોત્સવપૂર્વક ઘેર મોકલ્યા. સદા વૈરાગી શેઠે સંયમ લીધું ને નિમંલ ચારિત્ર મહારાજની સેવા કરી, કમ ખપાવીને સિદ્ધિના શાશ્વત સુખને વર્યા. સદા જય હો ! મહાપ્રહાર્યારી શેઠ સુદર્શનનો. સૌને હૈયે વસજો એ શેઠ જેવા વ્રતના દંઢ પરિણામ ને નિમંળ અરમાન....

❧

❧

સુખી લોકોનું લક્ષણ

સુખી લોકોનું એક લક્ષણ હોય છે....તેઓ થાક ન લાગે તોય આરામ કરી શકે છે. ભૂખ ન લાગી હોય તોય તેઓ ખાતા રહે છે. તરસ ન લાગી હોય ત્યારે પણ સરખત પીવાની ટેવ બળર ન પડે એમ પડી જાય છે. કોઈ ખાસ આપત્તિ વગર પણ તેમનો મુડ બગડી જાય છે ક્યારેક કારણ વગર ટેન્શન રહે છે. પૂરતી ટાઢ ન હોય તોય સૂટ પહેવાનું જરૂરી બને છે.

કદાચ આ કારણે જ સમાજના કેટલાય લોકોને ભૂખ લાગે ત્યારે ખાવા મળતું નથી. આરામની જરૂર હોય ત્યારે ઢસડબોળો કરવો પડે છે. નિરાંતની પળોમાં આ વિચારવા જેવું છે....

-ગુણવંત શાહ

અર્ણિકાપુત્ર આચાર્ય :-

ઉત્તર મથુરાથી દેવદત્ત નામનો એક વાણીયો કમાવા માટે દક્ષિણ મથુરા ગયો. ત્યાં જયસિંહ સાથે મૈત્રી થઈ. કાળક્રમે તેની ઊન અર્ણિકા સાથે દેવદત્તના લગ્ન થયા. અતિ વૃદ્ધ માતાપિતાના સમાચારથી ન ધૂટકે દેવદત્ત ત્યાંથી પોતાના ગામ તરફ ચાલ્યો. માર્ગમાં અર્ણિકાએ એક બાળકને જન્મ આપ્યો, ને અનુક્રમે ઘેર આવ્યા. દેવદત્તના માતાપિતાએ એ બાળકનું નામ 'સંધીરણ' પાડ્યું. પણ લોકો તો તેને અર્ણિકાપુત્ર તરીકે ઓળખવા લાગ્યા. યૌવન વયે તેણે જયસિંહસૂર પાસે દીક્ષા લીધી. ભાણીગણીને આગળ વધતા તેઓ ગચ્છાધિપતિ બન્યા.

અર્ણિકાપુત્ર આચાર્ય એક વખત ગંગા નદીને કાંઠે પુષ્પભદ્રપુરમાં પરિવાર સહિત પધાર્યા. ત્યાં પુષ્પચૂડા રાજા અને પુષ્પચૂડા રાણી હતા કે જેઓ આમ તો ભાઈ-બહેન હતા પણ તેમના પિતા પુષ્પકેતુએ બંનેને પરસ્પર સ્નેહવશ પરણાવ્યા હતા, ને તે કાર્ય તે બંનેની માતા પુષ્પવતીને રૂચું ન હતું તેથી તેણે દીક્ષા લીધી હતી ને તપ તપીને સ્વર્ગમાં દેવ થઈ હતી તેણે પોતાના સંતાનના પ્રતિબોધ માટે રાણીને સ્વપ્નમાં સ્વર્ગ નરક દેખાડ્યા. તે સ્વપ્નનાં યથાર્થ વર્ણન અર્ણિકાપુત્ર આચાર્ય મહારાજે કર્યું. ત્યારે રાણીને વૈરાગ્ય થયો ને તેણે રાજાની ઇચ્છાનુસાર ત્યાં જ રહેવાની કબૂલાત પૂર્વક દીક્ષા લીધી.

આચાર્ય મહારાજ વૃદ્ધાવસ્થાને કારણે ત્યાં જ રહેતા હતા. એક સમયે જ્ઞાન બળે ભવિષ્યમાં દુકાળ પડવાનો છે જાણી તેમણે ગચ્છને ત્યાંથી વિહાર કરાવ્યો ને પોતે ત્યાં જ રહ્યા. તે વખતે પુષ્પચૂડા સાધ્વીજી તેમને આહારપાણી લાવી આપતા હતા, ત્રિકરણ યોગે વિશુદ્ધભાવે ભક્તિ કરતાં સાધ્વીજીને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું છતાં ભક્તિ તો ચાલુ જ હતી. એક દિવસ જ્યારે તેઓ વરસતે વરસાદે ગોચરી લઈને આવ્યા ત્યારે આચાર્ય મહારાજે પૂછ્યું કે તમે આમ શા માટે કર્યું? એક દિવસ આહાર ન વાપર્યો હોત તો કાંઈ થાત નહિ પણ તમે અપકાયની

(વિરાધના શા માટે કરી? ત્યારે સાધ્વીજીએ કહ્યું કે કે-આપ કહો છો તે બરાબર છે પણ આપની આ ગોચરી અંગે અપકાયની વિરાધના થઈ નથી. અત્યંત જળ વરસતું હતું. સૂર મહારાજે પૂછ્યું કે-તમે એ શાથી જાણ્યું? સાધ્વીજીએ કહ્યું કે જ્ઞાનથી. એ સાંભળી આચાર્ય મહારાજ એકદમ ઉભા થઈ ગયા ને ખેદ કરવા લાગ્યા કે ચિક્કાર છે મને કે મેં કેવળીની આશાતના કરી તેની પાસે ભક્તિ કરાવી. કેવળી સાધ્વીએ આશ્વાસન આપ્યું ત્યારે તેમણે પૂછ્યું કે મને કેવળ ક્યારે થશે? સાધ્વીજીએ કહ્યું કે ગંગા નદી પાર કરતાં આપને કેવળજ્ઞાન થશે.

એક વખત આચાર્ય મહારાજ ઘણા લોકો સાથે નાવમાં બેસી ગંગા પાર કરતા હતા. ત્યારે તેમની પૂર્વભવની સ્ત્રી વ્યંતરી થઈ હતી તે તેમના પ્રત્યેના દ્વેષથી તેમને ડુળાડવા માટે જ્યાં સૂરીજી બેઠા હતા તે ભાગને નમાવવા લાગી. આચાર્ય મહારાજ ત્યાંથી ઉઠીને બીજે બેઠા ત્યારે તે ભાગ નમી ગયો. જ્યાં જ્યાં આચાર્ય મહારાજ બેસે ત્યાં ત્યાં નાવ ઉઘી વળવા લાગે. જ્યારે વચમાં બેઠા ત્યારે તો આખી નાવ જ ડુબવા લાગી. છેવટે કંટાળીને લોકોએ આચાર્ય મહારાજને ઉચકીને ગંગામાં નાખ્યા. ત્યાં તે વ્યંતરીએ વિકુવેલા શૂળ ઉપર આચાર્યશ્રી પડ્યા ને ખળડી ગયેલા તેમના શરીરમાંથી લોહી વહેવા લાગ્યું. તે સમયે પોતાથી આ રીતે અપકાયની (વિરાધના થાય છે તે પશ્ચાત્તાપ કરતા તેઓ ક્ષપકશ્રેણીએ ચડ્યા અને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું, અંતકૃત કેવળી થઈ મોક્ષે સિધાવ્યા. દેવોએ આવી મહોત્સવ કર્યો. લોકોએ ત્યાં પ્રયાગ તીર્થ વસાવ્યું. તેમની વજ્ર ઋષભ સમી કાયા ત્યાંથી તણાતી-ખેંચાતી ગંગાને કાંઠે એક બખોલમાં જઈને ભરાઈ ગઈ ત્યાં તેમની ખોપરીમાં એક પાટલ વૃક્ષનું બીજ પડ્યું ને તેનું મોટું ઝાડ થયું એ ઝાડનો મૂળ જીવ એકાવતારી કહેવાય છે. નૈર્મલિકોના કહેવાથી ઉદાયી રાજાએ ત્યાં શુભ મુહૂર્તે “પાટલી પુત્ર” નગર વસાવ્યું.

વન્દન હો એ મહાજ્ઞાની આચાર્ય ભગવંત શ્રી અર્ણિકાપુત્ર સૂરિ મહારાજને....

મે-૯૪]

૫૫

કચ્છમાં જૈન સાહિત્ય સમારોહ સાનંદ સંપન્ન થયો

સંશોધન અને વિદ્યા વિસ્તાર— જૈન સાહિત્ય સમારોહનો ઉદ્દેશ

અહેવાલ : ચીમનલાલ કલાધર તથા

ડૉ. રમણલાલ શાહ

“જૈન ધર્મમાં જ્ઞાનનો મહિમા ઘણો બતાવાયો છે. જ્ઞાન એ જીવ માત્રનું લક્ષણ છે. સૂક્ષ્મમાં સૂક્ષ્મ એવા નિગોદના જીવોમાં પણ અક્ષરના અનંતમાં ભાગ જેટલું જ્ઞાન અવશ્ય હોય છે. જ્ઞાનની આવી નિરનતમ કેટિથી ‘જે એગં જાણું, તે સંવં’ જાણું; જે સંવં જાણું, તે એગં જાણું.’ સુધીની જ્ઞાનની અનેક વિધ ભૂમિકાઓ છે. જ્ઞાન અથવા વિદ્યાને આવો અપાર મહિમા હોવાથી એની આરાધના વિવિધ રૂપે થતી આવી છે. વાણીના માધ્યમ દ્વારા ભૂતકાળમાં થઈ ગયેલા અનેક મહાત્માઓના, બુદ્ધ પુરુષોના, તીર્થંકરોના અનુભવ વચનોનાં સુમંગળ વારસો આપણને સાંપડ્યો છે. એ વારસાને શોભાવવાનું કર્તવ્ય મનુષ્ય માત્રનું છે. જૈન સાહિત્ય સમારોહ એ સાંપ્રદાયિક કે સંકુચિત દૃષ્ટિથી શરૂ નથી કરાયો પરંતુ જેનો પાસે અઢળક સાહિત્ય અને કલાનો વારસો છે તેને વ્યવસ્થિત કરવાનાં તથા તેના અભ્યાસીઓને પ્રોત્સાહિત કરવાનો આ પ્રયાસ છે. આ સમારોહ યોજવા પાછળનો ઉદ્દેશ જ્ઞાનની ઉપાસના અને ધર્મ તથા તત્ત્વદર્શનની પ્રવૃત્તિને વેગ આપવાનો છે. અગાઉ વર્ષો સુધી ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદમાં એક જૈન સાહિત્યનો વિભાગ રહેતો. કેટલાક વર્ષોથી હવે એ વિભાગ નથી. જૈન સાહિત્યને તેની વિશિષ્ટતા છે. તેની સમૃદ્ધિ અખૂટ છે, અમૂલ્ય છે સૂરત, વડોદરા, અમદાવાદ, પાટણ, ખંભાત, લોખંડી, જેસલમેર અને અન્ય સ્થાને જૈન સાહિત્યની વીસ લાખ કરતાં વધુ હસ્તપ્રતો

છે. તેનું સંશોધન હાથ ધરાય તો પાંચસો વર્ષ સુધી ચાલી શકે એટલું કામ છે. કમનસીબે આ સંશોધન કાર્ય કરનાર વિદ્વાનો અદ્યપ્યંજયક છે. આવા સાહિત્ય સમારોહથી પ્રેરાઈને કોઈને રસ પડે તો રાસ, કાશુ, પ્રબંધ, સ્તવન, સજ્જાય વિગેરેમાંથી કોઈ પણ એક સાહિત્ય પ્રકાર ઉપર સંશોધન કરી શકે એટલી અઢળક સામગ્રી છે. અલગ જૈન સાહિત્ય સમારોહ યોજવા પાછળ સંશોધન અને વિદ્યા વિસ્તારનું જ લક્ષ્ય છે.”

મુળમંડળની ખ્યાતનામ શિક્ષણ સંસ્થા શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય દ્વારા કચ્છના કોડાય ગામ પાસે નિર્માણ પામેલા નૂતન જૈન તીર્થ સ્થળ ગોતેર જિનાલય મધ્યે યોજાયેલ બારમા જૈન સાહિત્ય સમારોહમાં આ કાર્યક્રમની પૂર્વ-ભૂમિકા સમન્વયતા સમારોહના અધ્યક્ષ વિદ્વદ્વચં ડૉ. રમણલાલ ચી. શાહે પોતાના વક્તવ્યમાં ઉપર પ્રમાણે જણાવ્યું હતું. આ સાહિત્ય સમારોહ તા. ૧૯, ૨૦, ૨૧, માર્ચ ૧૯૯૪ના રોજ યોજવામાં આવ્યો હતો.

સમર્થ જૈનાચાર્ય શ્રી ગુણોદયસાગરસૂરિજી મહારાજની નિશ્રામાં ગુજરાત રાજ્યના કાયદો, ન્યાય અને ગ્રામવિકાસ ખાતાના મંત્રી શ્રી નવીનચંદ્ર શાસ્ત્રીએ દીપ પ્રગટાવી આ સાહિત્ય સમારોહનું ઉદ્ઘાટન કર્યું હતું. કાર્યક્રમનો પ્રારંભ આચાર્યશ્રીના ભોગલિકથી થયો હતો. જિનાગમ ટ્રસ્ટના ચેરમેન શ્રી વસનજી લખમરી શાહે સ્વાગત પ્રવચન કર્યું હતું.

ડો. રમણલાલ ચી. શાહે જૈન સાહિત્ય સમારોહની ભૂમિકા સમજાવી હતી. પૂ. મુનિશ્રી દેવરત્નસાગરજી, જિજ્ઞા કલેક્ટર શ્રી પુનમચંદ પરમાર અને શ્રી નવીનચંદ્ર શાસ્ત્રીએ પ્રાસંગિક પ્રવચનોમાં કચ્છની ધરતી પર જૈન સાહિત્ય સમારોહ યોજવા બદલ આનંદ વ્યક્ત કરવાની સાથે આયોજકોને ધન્યવાદ આપ્યા હતા. શ્રી જોહરીમલ પરિખે વર્તમાન સમયે સળંગ નેતૃત્વની આવશ્યકતા પર ભાર મૂક્યો હતો. આ પ્રસંગે કચ્છના વિદ્વાન અધ્યાપક પંડિતવર્ય શ્રી ઉપેન્દ્રરાય વોરાતું અભિવાદન કરવામાં આવ્યું હતું. ઉપેન્દ્રભાઈનો પરિચય વિદ્વાન ધારાશાસ્ત્રી અને જૈન ધર્મના અભ્યાસી શ્રી નેમચંદ ગાલાએ પોતાની લાક્ષણિક શૈલીમાં આપ્યો હતો. કચ્છ રચનાના તાંત્રી ભવાનજી ગાલાએ ઉપેન્દ્રભાઈના સન્માનની ભૂમિકા સમજાવી હતી. પ્રા. તારાબહેન શાહે અને જયંતીલાલ જોશી-શબાળે ઉપેન્દ્રભાઈ જેવા સમર્થ વિદ્વાન અધ્યાપકતું સન્માન કરવા બદલ આયોજકોને અભિનંદન આપ્યા હતા. ઉપેન્દ્રભાઈના સન્માન પત્રતું વાચન શાંતિભાઈ ગડાએ કયું હતું. એ પછી સુખડની માળા દ્વારા નવીનચંદ્ર શાસ્ત્રીએ અને શાલ તથા શ્રીફળ દ્વારા વસનજી લખમશી શાહે ઉપેન્દ્રભાઈતું સન્માન કયું હતું. ચાંદીની ફ્રેમમાં કલાત્મક રીતે મુદ્રિત થયેલા સન્માન પત્રની અર્પણ વિધિ ડો. રમણલાલ શાહના વરદ્ હસ્તે થઈ હતી. ઉપેન્દ્રભાઈએ ટૂંકુ છતાં સુંદર ઉદ્બોધન કયું હતું. શ્રી કલ્યાણજી નાવલા-ઉર્મિલે પોતાની આગવી શૈલીથી કાર્યક્રમતું સુંદર સંચાલન કરી સૌને મંત્ર મુગ્ધ બનાવ્યા હતા.

આ સાહિત્ય સમારોહની ત્રણ બેઠકો મળી હતી. જેમાં જૈન ધર્મ, સાહિત્ય, તત્ત્વજ્ઞાન,

ઇતિહાસ, કલા, શિલ્પ સ્થાપત્ય વગેરે વિષયોના વિદ્વાનોએ પોતાના અભ્યાસપૂર્ણ પેપર્સ રજૂ કર્યા હતા. સાહિત્યની આ ત્રણે બેઠકોતું સંચાલન લેખક અને પત્રકાર શ્રી ચીમનલાલ કલાધરે કયું હતું.

પ્રથમ બેઠકમાં સાધ્વી શ્રી મોક્ષગુણશ્રીજી, મુનિ શ્રી નવરત્નસાગરજી, સાધ્વી શ્રી કલ્પગુણશ્રીજી, જયેન્દ્રભાઈ શાહ, પ્રા. મલ્લકચંદ શાહ, પ્રા. કાંતિભાઈ શાહ, ડો. કોકિલા બહેન શાહ અને હંસા બહેન શાહે પોતાના નિબંધો રજૂ કર્યા હતા.

દ્વિતીય બેઠકમાં ગોવિંદજી લોડાયા, પ્રા. અરુણભાઈ જોશી, પ્રા. ઉત્પલા મોદી, ડો. કનુભાઈ શેઠ, ઉષા બહેન મહેતા, ડો. કીર્તિદા જોશી, હસમુખ શાહ, ડો. ધવલ ગાલા અને પ્રકાશ વોરાએ પોતાના લેખો રજૂ કર્યા હતા.

તૃતીય બેઠકમાં ડો. રમણભાઈ શાહ, પ્રા. તારાબહેન શાહ, જોહરીમલ પારેખ, પ્રા. જયંતભાઈ કોઠારી, નેમચંદ ગાલા, ડો. બળવંત જાની, ડો. કલાબહેન શાહ, પ્રા. દેવબાળાબહેન સંઘવી, ચીમનલાલ કલાધર, સુદર્શના કોઠારી અને ડો. શિલ્પા ગાલાએ પોતાના નિબંધો રજૂ કર્યા હતા.

જૈન સાહિત્ય સમારોહની પૂર્વ સંધ્યાએ કલ્યાણજી સાવલા-ઉર્મિલના સંચાલન હેઠળ કવિ સંમેલન યોજાયું હતું જેમાં બાર જેટલા કવિઓએ ભાગ લીધો હતો.

મુંબઈ, અમદાવાદ, રાજકોટ, ભાવનગર, કચ્છ, જોધપુર વિગેરે સ્થળોના અનેક વિદ્વાનોએ આ સાહિત્ય સમારોહમાં હાજરી આપી હતી.

आत्मानंद प्रकाश]

हिन्दी वि भा ग

❧ आ शी र्वा द ❧

अत्यन्त प्रसन्नता का विषय हैं कि श्री जैन आत्मानंद सभा, भावनगर की ओर से प्रकाशित मासिक पत्र 'श्री आत्मानंद प्रकाश' में हिन्दी विभाग का प्रारंभ हो रहा है ।

'श्री आत्मानंद प्रकाश' पिछले ९१ वर्ष से निरंतर प्रतिमास प्रकाशित होता आ रहा है । पंजाब देशोद्धारक, महान ज्योतिर्वीर न्यायाम्भोनिधि आचार्य श्रीमद् विजयानंद-सूरीश्वरजी सहाराज के नाम से प्रकाशित होनेवाला गुजराती भाषा का यह एक मात्र मासिक पत्र है ।

यह गुजराती भाषा में प्रकाशित होता है । इसलिए अब तक इसका लाभ केवल गुजराती भाषी को ही मिलता था और गुजरात तक ही सीमित था । अब गुजराती के साथ हिन्दी विभाग प्रारंभ होने से हिन्दी भाषी लोगों को भी इसका लाभ मिल सकेगा । हिन्दी राष्ट्र भाषा है और सम्पूर्ण देश में बोली व समझी जाती है । हिन्दी विभाग छपने से इसका कार्यक्षेत्र भी विस्तृत हो जाएगा ।

[आत्मानंद प्रकाश]

गुरु आतम की स्मृति में स्थापित 'श्री जैन आत्मानंद सभा' सी वर्षों से जैन धर्म, समाज और साहित्य का कार्य कर रही हैं। गुरु आतम के नाम से जितनी भी संस्थाएं भारत में चल रही है उय में यह संस्था सबसे पुरानी है। सभाने जैन धर्म के साहित्य की महान सेवा की है। ज्ञान का प्रचार और प्रसार ही इस सभा का प्रमुख उद्देश रहा है और अपने इस उद्देश्य की पूर्ति में सभा को बहुत बड़ी और आश्चर्य जनक सफलता मिली है। इसका सम्पूर्ण श्रेय सभा के कर्मठ, समर्पित और निस्वार्थ कार्यकर्ताओं को जाता है।

हिन्दी विभाग के प्रकाशन के साथ ही सभा अपने कार्यक्षेत्र का विस्तार कर रही है। सभा को अपने उद्देश्यों की पूर्ति में सफलता प्राप्त हो। वह अधिक से अधिक उन्नति और प्रगति करती रहे। यही मेरा आशीर्वाद और मंगल कामना है।

श्री जैन आत्मानंद सभा, भावनगर का इतिहास

हिमतलाल अनोपचंद मोतिलाल
मंत्री,
जैन आत्मानंद सभा

यावच्चंद्र दिवाकरौ हि
गगने स्वीयप्रभारौ ।

यावद्भूः शुभतीर्थ चैत्य सहिता
प्रोद्भासते धर्मतः ॥

यावद् वीर जिनस्य वग्
विलसति श्री धर्मतत्त्वान्विता ।

आत्मानंद सभा स्वसम्पत्सहिता
तावच्चिरं जीयताम् ॥

जब तक आकाश में सूर्य और चंद्र प्रकाशित होते रहेगे। जब तक यह भूमि जैन तीर्थों और चैत्यां सहित धर्म से उज्ज्वल होती रहेगी। और जब तक धर्मतत्त्व से युक्त

भगवान महावीर की वाणी विलसित होती रहेगी तब तक यह आत्मानंद सभा अपने पदाधिकारियों के साथ चिरकाल पर्यन्त जय-वन्त होती रहे।

वि. सं. १९३३ में विश्ववंत विभूति, न्यायाम्मोनिधि आचार्य श्रीमद् विजयानंद सूरेश्वरजी म. ने भावनगर में चातुर्मास किया था। चातुर्मास में उनके असौम ज्ञान एवं प्रकांड पांडित्य का लाभ भावनगर को मिला था। उस समय भावनगर के प्रबुद्ध श्रावकों में जैन धर्म, दर्शन, इतिहास, साहित्य और संस्कृति के प्रति अद्भुत आकर्षण जागृत हुआ

आत्मानंद प्रकाश]

था । षलस्वरूप पूज्य गुरुदेव आचार्य श्रीमद् विजयानंद सूरीश्वरजी महाराज के स्वर्गवास के बीस दिन के बाद ही उनकी पुण्य स्मृति में 'श्री जैन आत्मानंद सभा' की स्थापना हुई ।

सर्व प्रथम इस सभा का उद्घाटन पूज्य मुनि श्री गंभीर विजयजी म. की तारक निश्रा में एक भव्य शोभायात्रा पूर्वक शहर के एक किराए के मकान में दि. १३-६-१८९६ के दिन हुआ था । सभा के इस उद्घाटन समारोह में विश्व विख्यात विद्वान श्री बीर-चंद राघवजी गांधी भी उपस्थित हुए थे ।

श्री जैन आत्मानंद सभा का प्रमुख ऊद्देश ज्ञान का प्रचार और प्रसार था । इसके अन्तर्गत सामूहिक अध्ययन, संस्कृत भाषा कलस, वक्तृत्व शिक्षा, पुस्तकालय और ग्रन्थ प्रकाशन आदि विविध प्रवृत्तियां प्रारंभ हुई ।

धीरे धीरे सभा का विकास होता गया । कुछ व्यक्तियों को इसका संरक्षक बनाया गया । कुछ को वार्षिक और कुछ को आजीवन सदस्य बनाया गया ।

वि. सं. १९६३ श्री जैन आत्मानंद सभा ने शहर के मध्य में अपना स्वयं का भव्य भवन निर्मित किया । इस निर्माण के साथ ही यह जैन साहित्य का प्रमुख केन्द्र बन गया ।

इस सभा को अनेक आचार्य एवं मुनि भगवंतों का आशीर्वाद प्राप्त हुआ है ।

जिन में प्रमुख है—

- १ भुनि श्री गंभीरविजयजी म.
- २ पजाब केसरी, युगवीर आचार्य श्रीमद् विजय बल्लभसूरीश्वरजी म.
- ३ प्रवर्तक मुनि श्री कांतिविजयजी म.
- ४ मुनि श्री हंसविजयजी म.
- ५ मुनि श्री चतुरविजयजी म.
- ६ मुनि श्री संपतविजयजी म.
- ७ आगम प्रभाकर मुनि श्री पुष्पविजयजी म.
- ८ मुनि श्री भक्तिविजयजी म.
- ९ मुनि श्री जम्बूविजयजी म. आदि ।

इस सभा के पुस्तकालय विभाग में

- (क) दुर्लभ आगम ग्रन्थ
- (ख) प्राकृत और संस्कृत के ग्रन्थ
- (ग) हिन्दी, अंग्रेजी और गुजराती के ग्रन्थ
- (घ) वैदिक ग्रन्थ
- (ङ) हस्तलिखित प्रते
- (च) शिल्प शास्त्र के ग्रन्थ आदि कुल मिलाकर प्राचीन और अर्वाचीन २५,००० (पच्चीस हजार) पुस्तकें हैं ।

हस्तलिखित दुर्लभ ग्रन्थों की सुरक्षा के लिए लोहें की अलमारियां और लकड़ी की पेटियां हैं जिन में प्रत्येक प्रत को कपडे में लपेट कर सुरक्षित किया गया है ।

सभा ने आज तक हजारों पुस्तकें विभिन्न भारतीय भाषाओं में प्रकाशित की हैं । कई ग्रन्थों के अनुवाद भी प्रकाशित हुए हैं । आज तक यह प्रकाशन कार्य अविराम चल

[आत्मानंद प्रकाश]

रहा है। भविष्य में कई दुर्लभ पुस्तकें प्रकाशित करने की सभा की योजना है।

इस सभा के द्वारा 'श्री जैन आत्मानंद प्रकाश' मासिक पत्र १९५९ से निरंतर प्रकाशित हो रहा है। जिसमें विद्वान लेखकों, साधु भगवतों और साध्वीजी महाराजों के लेख प्रकाशित होते हैं।

प्रति वर्ष चैत्र सुदि एकम के दिन सभा के सभी सदस्य बसों द्वारा श्री सिद्धाचलजी की यात्रा करने के लिए जाते हैं और वहां स्थित

पूज्य श्री विजयानंद मूरि म. की मूर्ति की अंग रचना कर पूजा पढ़ाते हैं। शाम के समय सहधर्मी वात्सल्य किया जाता है।

ई. स. १९९५ में इस सभा के सौ वर्ष पूर्ण हो गे। इस शताब्दी का प्रारंभ हमने दि. १२-२-९४ को परमपूज्य प्रातःस्मरणीय आचार्य श्रीमद विजय इन्द्रदिनमूर्तिश्वरजी म. की पावन निश्रा में भावनगर में किया है।

कोटि कोटि वंदन

विश्ववंध विभूति, महान ज्योतिर्धर नवयुग निर्माता, न्यायाम्भोनिधि आचार्य श्रीमद विजयानंद मूर्तिश्वरजी म. की स्वर्गारोहण शताब्दी के पावन उपलक्ष्य में शत्रुंजय गिरिराज पर स्थित गुरु आत्म की देहरी के जर्णोद्धार एवं पुनः प्रतिष्ठा एवं

वर्तमान गच्छाधिपति, परमार क्षत्रियोद्धारक, चारित्र्य चूडामणि, जैन दिवाकर श्रीमद विजय इन्द्रदिन मूर्तिश्वरजी महाराज के वर्षातिथ पारणा महामहोत्सव पर कोटि...कोटि... वंदन।

— श्री जैन आत्मानंद सभा, भावनगर

★ श्री आत्मानंद प्रकाश (मासिक) ★

— स्वयं पढ़िए औरों को भी पढ़ाइए। —

★ गुरु आत्म की पवित्र स्मृति में ९१ वर्ष से निरंतर प्रकाशित।

★ हिन्दी और गुजराती दोनों भाषाओं में प्रकाशित

★ जैन धर्म इतिहास और साहित्य की उत्तम पठनीय सामग्री से भरपूर।

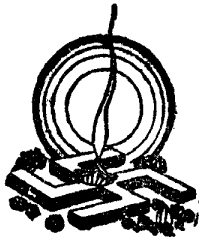
★ गुरुदेवों के प्रेरक प्रवचन, द्रष्टांत और समाचार

श्री आत्मानंद प्रकाश पढ़िए और जीवन को संस्कारी, प्रेरक और सम्यग्ज्ञान से युक्त बनाइए

● आजीवन सदस्य शुल्क रु. 250/ ●

संपर्क— श्री आत्मानंद प्रकाश • श्री जैन आत्मानंद सभा, खारगेट, भावनगर-३६४००

आत्मानंद प्रकाश]

श्री वीरचंद राघवजी गांधी की जन्म स्थली : महुवा में संक्रांति समारोह

सौराष्ट्र की ऐतिहासिक नगरी महुवा श्री वीरचंद राघवजी गांधी की जन्म स्थली है। पंजाब देशोद्धारक 'विश्वबंध' विभूति, महान ज्योतिर्वर, न्यायाम्मोनिधि आचार्य श्रीमद् विजयानंद सूरीश्वरजी महाराज की प्रेरणा से ई. सन. १८९३ में चिकागो में हुई विश्व धर्म परिषद में जैन धर्म के प्रतिनिधि बनकर श्री वीरचंद राघवजी गांधी गए थे। जैन धर्म को सर्व प्रथम विश्व रंगमंच पर रखनेवाले वेही थे।

पिछले वर्ष ही इस चिकागो विश्व धर्म परिषद की शताब्दी पूर्ण हुई। इस प्रसंग पर महुवा के इस वीरसपूत को समग्र जैन समाज ने भावपूर्ण श्रद्धांजलि अर्पित की। महुवा में उनकी चिर स्मृति के लिए 'श्री वीरचंद राघवजी गांधी चौक' और एक स्टेच्यू की स्थापना की गई।

श्री वीरचंद राघवजी गांधी के स्टेच्यू के अनावरण समारोह एवं संक्रांति उत्सव के लिए महुवा श्री संघ की पिछले पांच महिनों से परमार क्षत्रियोद्धारक, चारित्र चूडामणि, जैन दिवाकर, पूज्य गुरुदेव आचार्य श्रीमद् विजय इन्द्रदिनसूरीश्वरजी महाराज को सेना में बिनती हो रही थी।

पूज्य गुरुदेव सादडी श्री संघ द्वारा आयोजित चातुर्मास एवं गिरिराज की नववाणु

यात्रा पूर्ण करवा कर भावनगर पधारे। यहां श्री जैन आत्मानंद सभा की शताब्दी का शुभारंभ एवं दो संक्रांति समारोहों को निश्चा प्रदान कर भावनगर से विहार कर श्री महा-वीर जैन विद्यालय, तलाजा, दाठा, त्रापज, अलंग आदि श्री संघों को लाभ देते हुए दि. १०-४-९४ को महुवा में पधारे।

दि. १०-४-९४ को पूज्य गुरुदेव का महुवा में भव्य नगर प्रवेश हुआ। पूरा महुवा और महुवा के आस-पास के गांव के श्रावक-गण भी पूज्य गुरुदेव की इस स्वागत शोभा यात्रा में सम्मिलित हुए।

दि. १३-४-९४ को कार्यदक्ष आचार्य श्रीमद् विजय जगच्चन्द्र सूरीश्वरजी महाराज आदि ठाणा ६ बम्बई से उग्र विहार करके पूज्य गुरुदेव की सेना पहुंच गए। पूज्य गुरुदेव को उन्होंने उनके वर्षीतप के तपश्चर्या की सुखशाता पृच्छा की और ठाणा-बम्बई में सम्पन्न हुई भव्य और ऐतिहासिक अंजन-शलाका-प्रतिष्ठा महोत्सव के समाचारों से अनगत कराया।

दि. १४-४-९४ को श्री वीरचंद राघवजी गांधी के स्टेच्यू का अनावरण एवं संक्रांति समारोह सम्पन्न हुआ। प्रातः ६-३० बजे पूज्य गुरुदेव एवं आचार्य श्रीमद् विजय जग-

[आत्मानंद प्रकाश]

चन्द्रसूरिजी महाराज तथा उपाध्याय श्री वीरेन्द्र विजयजी महाराज आदि ठाणा चतुर्विध श्री संघ के साथ उपाश्रय से प्रस्थान करके वाजे-गाजे के साथ नगर के मध्यस्थित “श्री वीरचंद राघवजी गांधी चौक” में पधारे यहां पूज्य गुरुदेव का वासक्षेप ग्रहण कर परम गुरु भक्त श्री रघुवीरकुमार जैन ने अपने कर कमलों से श्री वीरचंद राघवजी गांधी के स्टेच्यू का अनावरण किया। उनके अनावरण करने के साथ ही गुरुदेवों के जय-कारों के साथ आकाश गुंज उठा। पूज्य गुरुदेव ने यहां सभी को मांगलिक मुनाया। अनावरण कर्ता संक्रांति भक्त श्री रघुवीर कुमार जैन ने श्री संघ महुवा को पच्चीस हजार रुपए के अनुदान देने की घोषणा की।

इस कार्यक्रम के बाद पूज्य गुरुदेव चतुर्विध श्री संघ के साथ श्री वीरचंद राघवजी गांधी के घर चरण डालने के लिए पधारे। पूज्य गुरुदेव एवं बाहर से आए गुरुभक्तों ने श्री वीरचंद राघवजी गांधी की पुरानी वस्तुओं का अवलोकन किया। पूज्य गुरुदेव ने उनके परिवार को मांगलिक मुनाया और आशीर्वाद दिया।

प्रातः ७-३० बजे उपाश्रय के विशाल हाल में पूज्य गुरुदेव के मंगलाचरण के साथ ही संक्रांति समारोह के कार्यक्रम का प्रारंभ हुआ। महुवा में सर्व प्रथमबार पूज्य गुरुदेव का आगमन हुआ था। इसलिए संक्रांति भी पहली बार यहां आयोजित हो रही थी। संक्रांति भक्तों के अतिरिक्त महुवा, भावनगर

दाठा, त्राज आदि कई स्थानों से भक्तगण बड़ी संख्या में इस समारोह में सम्मिलित हुए थे।

अपने प्रारंभिक वक्तव्य में उपाध्याय श्री वीरेन्द्रविजयजी महाराज ने कहा कि जिस भूमि पर आज हम पूज्य गुरुदेव की निश्चा में उपस्थित हुए हैं। वह भूमि अत्यन्त पावन पवित्र और पुण्यशाली महान पुरुषों की जन्म-स्थली है। इसका प्राचीन नाम मधूपुरी है। शत्रुंजय की पंचतीर्थी में महुवा का भी स्थान है। शत्रुंजय महातीर्थ के सोलह उद्धार हुए हैं उनमें एक उद्धार जावडशा का है। वे जावडशा इसी महुवा के रत्न थे। काशीवाले धर्मसूरि आचार्य श्री नेमिसूरिजी महाराज तथा श्री वीरचंद राघवजी गांधी भी इसी मिट्टी के सुगंधित पुण्य थे, जिन्होंने संसार में सर्वत्र अपनी मनमोहक व्यक्तित्व और कार्य की सुगंध फैलाई थी।

कार्यदक्ष आचार्य श्रीमद् विजय जगच्चन्द्र सूरेश्वरजी महाराज ने अपने प्रवचन में कहा कि जिस स्थान पर महापुरुषों का जन्म होता है वह स्थान पावन, पवित्र और प्रेरक बन जाता है। महापुरुष किसी एक स्थान के न होकर सारे विश्व के बन जाते हैं। इस महुवा नगर पर हमें गौरव और अभिमान है। इस भूमि से ऐसे-ऐसे रत्न पैदा हुए हैं जिन्होंने संसार को नयी प्रेरणा और नयी दिशा दी थी आज सम्मेद शिखरजी तीर्थ का विवाद चल रहा है। एक समय था जब श्री वीरचंद राघवजी गांधी ने अंग्रेज सरकार

आत्मानंद प्रकाश]

मे लडकर श्री सम्मेंद्र शिखर तीर्थ को श्री आनंदजी कल्याणजी पेढी को सौंपा था। इसको उन्हे लदन जाकर केस लड़ना पडा था। आज फिर उस तीर्थ पर संकट के बादल छाए हैं। आज फिर हमें एक श्री वीरचंद राघवजी गांधी की आवश्यकता है।

पूज्य गुरुदेव ने अपने आशीर्वाद रद्दबोधन में कहा कि जैन धर्म का सिद्धान्त है कि मनुष्य जन्म से नहीं, कर्म से महान बनता है। मनुष्य के जन्म का नहीं, किन्तु उसके कर्म का महत्व है मनुष्य निस्वार्थ भाव से लोगों का परोपकार करता है। कुछ ऐसा विशिष्ट कार्य करता है जो सदियों तक जीवित रहता है तो उस मनुष्य का जन्म भी महान बन जाता है और जिस नगर में उसका जन्म होता है वह गांव या नगर भी दर्शनीय बन जाता है। महुवा इसीलिए आज सभी का दर्शनीय स्थल और ऐतिहासिक भूमि बना हुआ है। यहां जिन महान पुरुषों ने जन्म लिया उन्होंने संसार के उपकार का कार्य किया है। जावडशाह, वीरचंद राघवजी गांधी, आचार्य श्री धर्मसूरि और आचार्य श्री नेमिसूरिजी महाराज जैन इतिहास के प्रकाशित नक्षत्र है। उनका महान जीवन

और कार्य हम सभी के लिए प्रेरक और मार्गदर्शन रूप है।

इस समारोह में सादडी मे आए परम गुरुभक्त कवि श्री विमलचंद रांका ने अपने भावपूर्ण गित प्रस्तुत किए।

इस प्रसंग पर नवरंगपुरा, अहमदाबाद श्री संघ की ओर से श्री ललितभाई कोल-सावाला, कृष्णनगर श्री संघ की ओर से श्री चंपकभाई ने पूज्य गुरुदेव से चातुर्मास की आग्रहपूर्ण विनती की। श्री संघ मांजलपुर, बडौद की ओर से भी चातुर्मास की विनती की गई।

संक्रांति भजन के बाद पूज्य गुरुदेव ने स्तोत्रपाठ, मांगलिक एवं संक्रांति नाम सुनाकर सभी को वासक्षेप दिया।

पूज्य गुरुदेव महुवा से बिहार कर उना अजारा तीर्थ के दर्शनार्थ पधारे हैं। दि. १३-५-९४ शुक्रवार को उनके वर्षी तप का पारणा शत्रुंजय महातीर्थ की पावन भूमि पर होगा। जिसकी भव्य तैयारियां चल रही हैं।

जो हम स्वयं के लिए चाहते है वह दूसरों के लिए नहीं सोचते। हमें दुःख प्रिय नहीं, अलोचना सहन नहीं, किन्तु दूसरों को दुःख देने में मजा आता है। दूसरों की निंदा में रस आता है। कैसी बिडम्बना है महारे स्वभाव की ?

आत्मानंद प्रकाश]

सुप्रसिद्ध कथाकार मुरारि बापू गुरुदेव के दर्शनार्थ

महुवा । यहां दि. १४-४-९४ को संक्रांति के दिन मध्याह्न २-०० बजे गुजरात के विख्यात राम कथा वाचक श्री मुरारिबापु पूज्य गुरुदेव के दर्शनार्थ जैन उपाश्रय में आए । वे कथावाचन के अपने अति व्यस्त कार्यक्रम में से समय निकाल कर पूज्य गुरुदेव के चरणों में उपस्थित हुए थे ।

उन्होंने सौराष्ट्र, महुवा में पूज्य गुरुदेव के पदार्पण पर अत्याधिक प्रसन्नता व्यक्त की और उनके इस उम्र में वर्षोत्प करने पर भूरि भूरि अनुमोदना एवं सुखशाता-पृच्छा की उन्होंने कहा कि जैन साधु लोग जितनी महान तपस्या, त्याग और कठोर संयम का पालन करते हैं उतना अन्य कोई नहीं करता न कर सकता है ।

दोनों ने विविध विषयों पर बातचीत की ।

सम्मेल शिखर तीर्थका विवाद आपसी

बातचीत से सुलझाना चाहिए ।

—पूज्य गुरुदेव

महुवा । यहां दि. १४-४-९४ को आयोजित संक्रांति समारोह में सम्मेल शिखर तीर्थ विवाद के विषय में आने विचार व्यक्त करते हुए पूज्य गुरुदेव ने कहा कि सम्मेल शिखर तीर्थका विवाद आपसी बातचीत के माध्यम से सुलझाना चाहिए । श्वेताम्बरों और दिगम्बरों को परस्पर लड़ने के बजाय स्नेह, सद्भाव और सौहार्द पूर्ण वातावरण बनाकर इस विवाद का आपस में बैठकर हल निकाल लेना चाहिए । यदि वे दोनों लड़ेंगे तो सरकार हस्तक्षेप करेगी और तीर्थ न श्वेताम्बरों के हाथ में रहेगा न दिगम्बरों के । उनके आपस में लड़ने से जो स्थिति केसरियाजी तीर्थ एवं अंतरिक्ष तीर्थ की हुई है वह स्थिति सम्मेल शिखर की भी होगी ।

प्रारंभ से यह तीर्थ श्वेताम्बरों के हाथ में रहा है । दिगम्बर जैन बेवजह इसमें हस्तक्षेप कर रहे हैं । दिगम्बरों को चाहिए कि वे श्वेताम्बरों को अपना भाई समझे न कि दुश्मन । आज का युग समन्वय का युग है इस तरह के विवाद से जैन एकता को खतरा उत्पन्न हो सकता है ।

सम्मेल शिखर तीर्थ को सरकारी कुदृष्टि से बचाना आवश्यक है । समस्त भारत के श्वेताम्बरों को एकत्र होकर अपने तीर्थ'करों की निर्वाण भूमि की किसी भी उपाय से रक्षा करनी चाहिए ।

પૂ. મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી કૃત

“ કલ્યાણ ભારતી ” માંથી સામાર.....

- ❑ તને ઇશ્વરમાં શ્રદ્ધા છે અને કર્મના સિદ્ધાંતને તું જાણે છે માટે દુઃખ આવતા તું વિષાદગ્રસ્ત ન થા....
- ❑ કષ્ટ કે સંકટો આવતા તું અધીરો ન થા અને સન્માર્ગથી ચાલત ન થા સન્માર્ગ પર અડગ રહીશ તો તારા આવરણો (અંતરાયો) નષ્ટ થતાં જશે અને તું હંમેશને માટે સુખી થઈશ....
- ❑ માનસિક નબળાઈને કાઢી નાખ મનને સ્થિર તથા દૃઢ બનાવ, અહિં અને આગળ સુખી થવા માટે સત્કર્મના માર્ગે વિહર....
- ❑ સદાચરણી માણસોની દુઃખી હાલત અને દુરાચરણીઓની સુખી હાલત જોઈ ખોટો વિચાર બાંધીશ નહિ અને સત્યની મહત્તા વિષે શંકાશીલ થઈશ નહિ....

શોકાંજલિ

તા. ૧-૫-૯૪

મહારાજ મેડીકલ હોલવાળા શ્રી મનુભાઈ ચંપકલાલ ધ્રુવ (ઉંમર વર્ષ ૭૦) ભાવનગર મુકામે તા. ૩૦-૪-૯૪ ને શનિવારના રોજ સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સમાના આજીવન સભ્ય હતા. ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મીલનસાર સ્વભાવના હતા અને દરેક ધાર્મિક પ્રવૃત્તિમાં ખૂબ જ આગળ પડતો ભાગ દરેક રીતે લેતા હતા. તેમના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ દુઃખમાં અમે ઉડી સમવેદના પ્રગટ કરીએ છીએ. તેઓશ્રીના આત્માને પરમ શાન્તિ મળે એવી પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

લી.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

Shree Atmanand Prakash

Reg. No. GBV. 31

જીવનની સંધ્યા

જીવનની સંધ્યા આવી ગઈ છે અને હજી સુધી દીપક પ્રગટાવ્યો નથી? જેમ સાંજ પડે, રાત પડે તે પહેલાં દીવો પ્રગટ કરવો પડે છે તેમ જીવનની સંધ્યા આવી અને તે ઉપર મૃત્યુરૂપ અંધકાર ફરી વળે તે પહેલાં આત્મજ્ઞાન, આત્મસાધનારૂપ જીવનમાં દીવો પ્રગટાવી લેવાની જરૂર છે, ધર્મચિરણ કરવાની જરૂર છે, જેથી મૃત્યુ પછી ઉર્ધ્વગતિ મળે.... ધર્મરૂપી દીવો નહિ પ્રગટાવ્યો હોય તો ગાઢ કર્મરૂપી અંધકારમાં નરક નીગોદ કે તીર્થંચ ગતિમાં ચાલ્યો જઈશ.

આપણે મંદિરના ઘંટ થઈને જીવવું છે, જે સાંભળી લોકો જાગે અને ઈશ્વર ભક્તિમાં લાગે.

સંકલન : શ્રી હરિભાઈ એમ. શાહ

પ્રતિ,

BOOK-POST

From,
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ
૬ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ખારગેઇટ, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : સાધના મુદ્રણાલય, દાણાપીઠ પાછળ, ભાવનગર